

godt. Der er slet ikke Tale om noget Snigmord over for Møllerne. De have det udmærket godt, de have tjent glimrende i lange Tider. Derimod vil jeg sige en anden Ting, nemlig, at der naturligvis kan være Tale om Snigmord, naar man tænker paa, hvorledes alle vi, der have Ejendomme paa Landet, lidt efter lidt have jet vor Formue svinde ind paa Grund af de snigmorderiske Skatteforøgelser, indirekte og direkte, som i den sidste Snæs Aar har fundet Sted. Du komme Møllerne og sige, at paa Grund af, at Tyskerne ville levere billigere Mel til os, svinde ogsaa deres Ejendomme. Men vi skulle dog ikke betale dem, fordi de have tabt paa deres Ejendomme, samtidig med at vi tabte paa vore. Og for Resten kommer der ogsaa det til, at paa samme Tid, som denne uløkkelige Bestyttelse blev indført i andre Lande, hvorved vor Mølleindustri led en Del, gik disse samme Møllere hen og stiftede sig selv en enorm Konfurrence ved at sende deres Kapitaler over til Sverige og tage Nytte af Bestyttelsen derovre. Paa den ene Side gaa de til Sverige og tage Nytte af Bestyttelsen der og paakalde den yderligere derovre, og paa samme Tid sige de: Møllerne i Sverige ligge og ødelægge os! Jeg finder snart, vi bør have Ende paa denne Møllerbeklagelse. (S. Hage: Hør!) Ja, det var det ærede Medlem, som nu er fed af at høre, der selv drog Sagen frem. Jeg vil altsaa kun søge at redegøre, hvorfor jeg ikke kan ynte dem, jeg ynter meget mere Landmændene, altsaa ogsaa det ærede Medlem.

Det var kun dette Bar Bemærkninger, jeg vilde gøre, og navnlig vilde jeg gerne have en Forklaring, af den ærede Ordfører, hvis han vil give mig den, til § 2.

Indenrigsministeren (Hørring):

Ja, der har jo været talt en Del om Landbruget, og navnlig har det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) rejst en Del forskellige Spørgsmaal desangaaende. Han henvendte sig ganske vist til den ærede Ordfører for at faa Svar, men maatte jeg maa give Svaret i Stedet for den ærede Ordfører. Jeg har nemlig allerede, da jeg havde Ordet sidste Gang, henvist til, at der ganske vist i Forslaget er nogen Ulydelighed til Stede i Udtrykket efter Flertallets Endringsforslag, men Forholdet er jo dette, at Landbruget falder ind under Bestemmelserne, saafremt det benytter saadanne Maskiner, som omhandles i Endringsforslag Nr. 10. Derunder hører blandt andet ogsaa Lokomobiler, hvad der blev omtalt af det ærede Medlem for Vejle Amts 1ste Valgkreds (Dusen).

Jeg skal dertil sige, at det er saa, at den Mand, der har et Lokomobil og drager om med det fra Gaard til Gaard for at udføre Arbejde, lader det ledsage af enkelte Folk til at betjene selve Lokomotivet, medens den øvrige Arbejdskraft, som er nødvendig, leveres ham isølge Overenskomst af vedkommende Gaardejer, og Forholdet bliver da dette, at Lokobilejeren staar som Arbejdsgiver ikke blot over for sine egne Folk, men ogsaa over for de andre, og han kan meget let holde dem alle ind under Forsikringen. Her er nemlig et Forhold til Stede, som for Resten blev berørt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds (S. Jensen), men som vistnok det ærede Medlem for Vejle Amts 1ste Valgkreds ikke har haft sin Opmærksomhed henvendt paa, og det er, at man ulykkesforsikrer ikke de navngivne Personer, men et bestemt Antal Arbejdere uden Hensyn til, hvem Arbejderne ere. Naar han altsaa forsikrer saa mange Personer, som han overhovedet bruger ved Lokomotivet, kan han gerne vækse Arbejdere paa hvert Sted, og de ere dog alle forsikrede. Der er ingen Vanfærlighed til Stede i Loven, og Landbruget vil ikke komme til at søle noget Meen af denne Bestemmelse.

Den anden Maade, hvorpaa Landbruget kommer ind under Loven, skulde være den, at Landbruget erhvervs-mæssig benytter nogen af de Virksomheder, som omtales i Lovforslagets § 3. I saa Henseende er det navnlig, der er kommet megen Misforstaaelse frem, særlig fra det ærede Medlem for Esbjerg, som aldeles har overset Ordet „erhvervs-mæssig“, og hvad dermed er ment. Meningen hermed er den, at det er vedkommende Virksomhed, der skal fremtræde som Erhverv i Forhold til den, som udøver den, og der maa Afgørelsen for Landbruget blive den, at baade Jordarbejde og almindelig Stenbrydning og almindelig Isbrydning, naar det udføres af vedkommendes Folk, som han i ethvert Tilfælde har til sin Raadighed, ikke bliver drevet erhvervs-mæssigt og saaledes ikke falder ind under Lovbestemmelsen. Det er Meningen, men jeg har allerede henvist til, at Udtrykket maatte ikke er saa klart, som det kunde være, og at det vilde være heldigt at faa dette Udtryk „erhvervs-mæssigt“ ombyttet med det andet, der bedre rammer Lanken. Jeg tror, at herved vil en stor Del af de Bemærkninger, som det ærede Medlem for Esbjerg kom med, falde bort af sig selv, da de hvile paa en urigtig Opfattelse af Forslaget.

Det ærede Medlem sagde endelig, at den, der ikke havde fulde 1,800 Kr., men stod